

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 27. Concilium Oecumenicum VIII. Sessio prima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. *diciam expectamus. Unde rogamus vos*
A. C. 869. *ut ad concordiam & tranquillitatem Ec-*
clesiæ nostræ reducendam omnibus viri-
bus incumbatis. Legati Papæ responde-
runt: Id ipsum itineris, quod suscepimus,
causa fuit; sed nullum ex Orientalibus
vestris prius ad nostrum Concilium ad-
mittere possumus, quam nobis satisfecerit,
libellum offerendo secundum normam,
quam ex S. Sedis Tabulis accepimus. Im-
perator & Patriarcha dixerunt: Quod
de offerendo Libello isto refertis, novum
nobis est. Hinc volumus illam normam
videre. Legati illico protulerunt para-
tam; cumque ex Latino in Græcum ser-
monem fuisset translata, omnibus fuit
exhibita.

§. XXVII.

Concilium Oecumenicum Octavum.
Sessio prima.

tom. 8. Conc. p. 978. 1278. **E**xinde præstituta ad Concilium cele-
 brandum die Actio seu Sessio prima
 habita, die Mercurii, quinta Octobris,
 eodem anno octingentesimo sexagesimo
 nono, Basilii Imperatoris tertio, filii ejus
 Con-

su Christi, id est, vitam spiritualem accepisse.
 Vel ostendant Protestantes, quæ alia Ecclesia, a
 Romana distincta, Prædicatores Fidei olim in
 Belgium, in Angliam, in Daniam, in Germaniam &c. miserit.

Constantini secundo, Indictione tertia Sæculum IX.
 inchoata. Sessionis locus fuit pars dex- A. C. 869.
 tera porticus superioris in Ecclesia S. So- vid. Cang.
 phiæ, ubi veram Crucem & Librum Ev- C. P. Lib. III
 angeliorum exposuerant. Tres Legati n. 38.
 Papæ Donatus & Stephanus Episcopi, & 5. Octobris.
 Diaconus Marinus primo sedebant lo-
 co. Secundo Ignatius Patriarcha Con-
 stantinopolitanus. Tertio Legati Pa-
 triarcharum Orientis, videlicet, Thomas
 Metropolita Tyriensis, Antiocheni Pa-
 triarchæ vices gerens, Elias Presbyter
 & Syncellus Theodosii Patriarchæ Jero-
 solymitani legatus. Nemo Sedis Ale-
 xandrinæ nomine aderat. Undecim
 vero viri ex Palatii Præfectis præcipui ju-
 bente Imperatore intererant.

Omnibus congregatis, Legati & Pa-
 triarchæ jusserunt, ut ingrederentur o-
 mnes Episcopi, qui in causa Ignatii per-
 secutionem passi fuissent. Intran-
 t numero duodecim, videlicet, quinque Me-
 tropolitæ, Nicephorus Amaseensis, Jo-
 annes Silæensis, Nicetas Atheniensis, Me-
 trophanes Smyrnensis, Michael Rhoden-
 sis. Septem Episcopi, videlicet, Geor-
 gius Iliopolitanus, Petrus Troadenus,
 Nicetas Cephaludiensis in Sicilia, Ana-
 stasius Magnesium, Nicephorus Croto-
 nensis, Antonius Alisiensis, & Michael
 Corcyranus. Tum Legati dixerunt:

Sedeant secundum ordinem suum, quia
digni

Sæculum IX. *digni sunt, quos vivos ter beatos aestima-*
A. C. 869. *mus.* Itaque primæ Concilii Sessioni
 haud plures quam octodecim viri inter-
 fuerunt.

Episcopis confidentibus Bahanes Pa-
 tricius stans in medio iussit a Notario
 prælegi Imperatoris Sermonem ad Patres
 Concilii directum, quo omnes exhorta-
 batur, ut concordiam reducerent, & hoc
 negotium in spiritu charitatis & lenita-
 tis pertractarent. Tum surgens iterum
 Bahanes dixit ad Legatos: *Episcopi pe-*
tunt unacum Senatu ut certiores nos fa-
ciatis, quas literas & quam potestatem
habeatis. Legati Pontificii responderunt:
Huc usque non legimus, in quocunque
Concilio universali Legatos Romanos hu-
jusmodi examini fuisse subjectos. Et
 Bahanes: *Non petimus hoc, ut Throni*
Apostolici auctoritati quidquam detraha-
mus; sed quia Antecessores vestri Legati
Romani Rodoaldus & Zacharias, alia in
mandatis habentes & alia facientes dece-
perunt nos. Legati Pontificii: *Ergo, ut*
omnem dubitationem vobis eximamus, &
de nostra sinceritate certi sitis, ecce, E-
pistolas quas ad Imperatorem & Patriar-
cham datas habemus. Si jubeatis legan-
tur. Primo lecta est Epistola Hadriani
 Papæ ad Imperatorem Basilium datam,
 quam lingua latina clara voce Marinus
 Legatorum alter recitavit, & Damianus
 Cleri-

Sup. Lib. I.
 §. 12.

Clericus atque Imperatoris interpres Sæculum IX.
Græce reddidit. A. C. 869.

Hac Epistola percepta Episcopi & Senatores exclamarunt: *Benedictus Deus! Sanctitas tua nobis satisfecit.* Tum Legati Pontificii & totum Concilium petierunt, ut Mandata Legatorum Orientis legerentur. Et Elias Presbyter Legatus Jerosolymitanus dixit: *Quamvis non ignoretis, qui & unde simus, rursus tamen dicemus; sanctissimus Thomas, Metropolita Tyriensis primam Sedem Antiochiæ subjectam, ut scitis, tenet, & quia Sedes Patriarchalis nunc vacat, Patriarchæ vices gerit. Hinc literas* Legatorum Mandata legantur.
alterius afferre non debuit, quia propria præditus est auctoritate; quia autem Græca lingua ipsi haud ita familiaris est, ego ab eo rogatus hæc dico. Quod ad me spectat, Syncellus sum Ecclesiæ Jerosolymitanæ & a Patriarcha nostro Theodosio jussus veni, habens ejus Epistolas apud me, quas jam recitari audivistis; sed propter illos, qui legi non audierunt, præsertim Legatos senioris Romæ, ecce adsunt, legantur. Illud tamen adjiciam, quod postquam in hac Civitate longo tempore commorati fuissimus, libellum supplicem Imperatori obtulerimus, rogantes, ut nos ad nostros dimitteret, quod nobis etiam concessit, jubens, ut priusquam discederemus, sententiam nostram de quæ-

Sæculum IX. *stionibus, quæ modo agitantur, & quæ*
 A. C. 869. *dicturi essemus, si Legati Romani adfuis-*
 p. 986. 1284. *sent, scriberemus. Sincerissima mentem*
scripsimus, cujus rei nobis Deus testis sit.
& jam ea vobis prælegemus. Sed prius
Epistolam Patriarchæ nostri recitari o-
portet.

Hæc etiam a Stephano Ecclesiæ Con-
 stantinopolitanæ Diacono lecta.

Directa vero erat ad Ignatium, ad-
 dito titulo Patriarchæ Universalis, (*)
 & postquam Theodosius Ignatio gratu-
 latus fuisset, quod Throno suo fuerit re-
 stitutus, subjungebat: *Nosti autem uti-*
que, Sanctissime, causam, ob quam neque
scribere, neque mittere potuimus ad vos;
nempe

(*) Non eo certe in sensu Patriarcha Jero-
 solymitanus hunc Titulum Ignatio Constanti-
 nopolitano tribuit, quod crederet, ei in universa
 Ecclesia aliquam competere potestatem, cum
 eundem Titulum Episcopi Synodi VIII. (ut ste-
 tim §. seq. videbimus) in Libello sibi a Lega-
 tis Romanis oblato haud repugnantes Hadriano
 Papæ tribuerint, quem etiam summum Pontifi-
 cem vocant. Idque eo magis observandum,
 quod hic Titulus nunquam alteri quam Romæ
 no Episcopo collatus legatur.

Ipsa verba in Act. Conc. edit. Paris. To. V.
 sunt: *Ego ille Episcopus . . . huic professio-*
nis meæ Libello, facto a me in Beatissimo Ha-
driano SUMMO PONTIFICE, & Univer-
sali Papa subscripsi. &c.

nempe quod timuimus, ne illis, in quorum potestate sumus, malam fidem de nobis suspicandi ansam præberemus. Etenim eorum benevolentia fruimur, licentiam dant ædificandi Ecclesias nostras, & ritus nostros libere observandi, iuste nobiscum agunt, nullam vim aut injuriam inferunt. Nunc vero mandata accepimus ab EMIR nostro, cui ut obsequeremur, misimus Eliam Syncellum; eique Princeps Saracenorum † Thomam Archiepiscopum Tyriensem, sicut in Epistolis vestris petiistis, adjunxit. Scitis etiam, ideo fuisse missos, ut non nulli Saraceni, qui captivi apud vos detinentur, liberi dimittantur. Unde impetrare satagite, obsecramus vos, ab Imperatore Domino nostro, ut nobis Saracenos, quot Dominationi suæ placuerit, tradat, ne si vacui redierint, qui missi sunt, perniciem nostram effugere non valeamus. Mittimus quoque tibi, Sanctissime, tunicam, pallium & mitram, Sacerdotalia ornamenta S. Jacobi, vas, quod erat inter cimelia Ecclesiæ S. Sepulchri, & craterem argenteum cælatum Ecclesiæ tuæ decori futurum.

Observavi superius, Basilium Imperatorem a Syriæ Præfecto licentiam Legatos Orientis accersendi obtinuisse.

Ceterum hæc Theodosii Epistola Legatis Pontificiis placuit, qua perlecta Bahanes Patricius totius Concilii nomine dixit,

Sæculum IX.
A. C. 869.

† Emir

Sup. n. 2.
Nicet. in vit.
Ign. p. 1230.

Sæculum IX. dixit, tam Legatos Romanos quam O.
A. C. 869. rientis mandata sua legitime manife-
 stasse.

§. XXVIII.

Sessionis primæ Continuatio.

Tunc igitur, cum Legati Pontificii pe-
 terent, ut Libellus concordix, quem
 Roma attulerant, recitaretur, eum Da-
 mianus Interpres latine, & Stephanus
 Diaconus græce legit. Erat autem sum-
 matim idem, quem Hormisdas Papa ad
 reducendam Ecclesiam Constantinopoli-
 tanam anno 519. miserat, & cui Joannes
 Patriarcha subscripserat. Item simili-
 mus illi formulæ, quam Justinianus Im-
 perator Agapito Papæ anno 535. mise-
 rat, mutatis Hæresum & Personarum
 nominibus. Libellus vero noster hujus
 anni 869. erat hujusmodi: *Prima salus*
est rectæ Fidei regulam custodire; dein-
de a Patrum Constitutionibus nullatenus
deflectere. Unum ad Fidem pertinet, al-
terum ad bonos mores. Prætermitti
non potest sententia Jesu Christi dicen-
tis: Tu es Petrus, & super banc petram
ædificabo Ecclesiam meam. Quod effe-
ctus probavit, quia in Sede Apostolica
semper Catholica Religio est immaculata
conservata. Ab hujus ergo Sedis fide
atque Doctrina separari minime cupien-
tes, & Patrum, præcipue Sanctorum Se-
dis

Sup. Lib.
XXXI.

§. 41.
to. 4. Conc. p.

p. 1486.
Sup. Lib.
XXXII.

§. 5.
to. 4. Conc.
p. 1801.

to. 8. Conc.
p. 988.

Matth. 16.